

УДК 37.037:793.3(07)

Сизоненко Вікторія Анатоліївна,

кандидат педагогічних наук,

викладач Уманського державного

педагогічного університету імені Павла Тичини

ОРГАНІЗАЦІЯ НАВЧАЛЬНО-ВИХОВНОГО ПРОЦЕСУ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ ПІД ЧАС ЗАНЯТЬ ХОРЕОГРАФІЄЮ

У контексті наших досліджень хореографічне мистецтво розглядається як середовище, в якому здійснюється цілісне виховання школярів початкових класів загальноосвітніх закладів.

Ключові слова: хореографія, виховання, наполегливість, впевненість.

Сучасні педагоги відчують потребу в науково обґрунтованих критеріях, визначенні педагогічних умов виховання особистісних утворень в процесі занять хореографією, у розробці методики проведення уроку хореографії.

На заняттях в хореографічному класі школярі поступово розвиваються як у фізичному так і в духовному, моральному, інтелектуальному та вольовому напрямках. У дітей розвиваються пластичність, гнучкість, витривалість, координація рухів, постава статури, що стимулює їх здоровий фізичний розвиток; фантазія, натхнення, емоційність, що розвивають духовний світ дитини і сприяють моральному і інтелектуальному розвитку; самостійність, наполегливість, що розвивають в учня впевненість в собі.

Успішний всебічний розвиток дитини залежить від фахового уміння викладача, тому що хореограф – це в одній особі вчитель, постановник, автор; він працює над танцювальним і музичним матеріалом, створенням сценічних костюмів, композицій та постановки їх в колективі. При створенні

навчальної програми, особливо для молодших школярів, педагог повинен враховувати всі тонкощі цього виду мистецтва.

Н. Стихун [2, 7] вказує на те, що інноваційна педагогічна діяльність – це особливий вид творчої діяльності, який спрямований на оновлення системи освіти.

Одним із перших чинників організації навчально-виховного процесу на уроках хореографії – це дисципліна, порядок, якого повинні дотримуватись всі учні без виключення.

Урок потрібно планувати таким чином, щоб з перших вправ заохочувати школяра до творчості, яка буде сприяти набуванню техніки виконання танцювальних рухів, пластичності, фізичної сили, етичності, шляхетності, смаку.

Одне з головних завдань в навчанні танцю – це постійний розвиток музичного слуху і відчуття ритму у дітей, на що учителем звертається постійна увага з перших занять. Доцільно на першому етапі навчання першокласників застосовувати колективно-порядкові і ритмічні вправи у вигляді ігор, завдяки яким у вихованців створюється бадьорий робочий настрій.

Заняття з хореографії розподіляються на дві частини: вправи посередині зали і біля станка, які розвивають суглобно-м'язовий апарат танцівника, випрацьовують стрункість, ритмічність, відточеність поз і в цілому координацію всіх частин тіла. При виконанні цих вправ у дитини випрацьовується правильне дихання.

Побудова уроку з хореографії однакова для всіх класів, екзерсис ускладнюється постійно: *plie, battement tendu, battement tendu jete, rond de jambe par ter, battement fondu, battement soutenu, grand battement jete.*

На перших заняттях вивчаються правила постави статури, позиції ніг, рук. Розучування вправ екзерсису з першокласниками краще розпочинати посеред зали із самих простих вправ в ігровій формі. Вправи повинні бути конкретними і зрозумілими для школярів за своїм завданням. Завдання і

навантаження ускладнюються поступово, щоб діти встигали їх освоювати. Необхідно постійно контролювати правильність позицій корпусу, голови, рук, ніг.

З учнями 1-3 класів починати заняття доцільно з вправ голови(нахили, повороти, рух по колу в один та другий бік). Далі виконуються вправи з плечима (рухи вверх-вниз, вперед-назад, кругові рухи), нахили корпусу вперед-назад, вправо-вліво. Потім виконуються вправи для розминки нижньої частини корпусу і ніг. Наступна серія вправ проводиться на килимку в сидячій і лежачій позах. Наступні вправи розминки –танцювальна хода, біг по колу, стрибки і вправи для регулювання дихання. Закінчується екзерсис вправами положення рук – port de bras та вивченням поворотів від простих і поступово їх ускладнюючи.

Систематичні заняття в танцювальному класі протягом певного часу дозволяє перш за все випрацьовувати виворотність тазу, що розширює амплітуду руху, м'якість і силу ніг, пластичність корпусу та гнучкість рук.

Викладач класичного танцю з багатим досвідом досліджень Л.Ю. Цветкова [3, 32-33] в своєму підручнику наголошує на поєднання хореографічних елементів і музику у чітку музично-танцювальну композицію, яка несе виражену музичну думку і настрої виконання. В перспективі ці рухи обов'язково повинні застосовуватись при створенні етюдів і хореографічних композицій. Такий метод роботи Т. Сердюк [1, 206] називає принципом руху від простого до складного. Цей принцип ґрунтується на закономірності поступового розвитку фізичних і, паралельно, розумових здібностей виховання.

Страх, який сковує несміливу дитину, може поступово зникнути, коли учень буде довіряти своєму вчителю, буде впевнений в його доброзичливості і добропорядності. Таке відношення вчителя до несміливої дитини заохочує її до більш сумлінного ставлення до навчання. В результаті відчуття радості досягнутих успіхів розвиває почуття власної гідності і впевненості в собі. Індивідуальний підхід до своїх учнів, особливо проблемних, створює

душевну рівновагу в колективі, яка так необхідна для творчої роботи в хореографії і бадьорого настрою дітей, дружніх стосунків між ними, досягнення успіхів в навчанні.

При правильно організованій навчально-виховній програмі на уроці хореографії, виховання сприяє формуванню в учнів позитивних моральних якостей, зокрема наполегливість, що посилює у вихованців впевненість в собі.

Перспективи вказаної проблеми пов'язані з концептуальним аналізом наполегливості та впевненості у життєзначущих сферах, встановлення характеру зв'язку зазначеної якості з близькими особистісними утвореннями, а саме: довірою до себе та світу, взаємозв'язку „батьки-дитина”, „педагог-дитина”, що й буде предметом подальшого наукового пошуку.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Сердюк Т. Принципи хореографічної освіти в професійній підготовці майбутніх вчителів хореографії.//„Нова педагогічна думка”.-Наук.-метод.ж. №2(70).-Рівне.-2012.-С.205-208.

2. Стихун Н. Використання засобів театрального мистецтва для формування готовності педагогів до інноваційної діяльності в умовах безперервної післядипломної педагогічної освіти//„Нова педагогічна думка”-Наук. метод.ж.-№2(70).-2012.-С.6-9.

6. Цветкова Л.Ю. Методика викладання класичного танцю: підручник для студентів вищих навчальних закладів/Л.Ю.Цветкова.-2-е вид. перероб. та доп.-К.:Альтерпрес, 2007.-324с.